

niczną pełnej dokumentacji dotyczącej stosowania produktów naftowych i norm ich zużycia.

§ 4. Minister Handlu Zagranicznego zapewni w zawieranych kontraktach dostarczanie:

- 1) instrukcji dotyczących smarowania importowanych maszyn i urządzeń,
- 2) dokumentacji paliwowo-smarowniczej importowanych maszyn i urządzeń, uwzględniającej w miarę możliwości stosowanie paliw płynnych, olejów mineralnych i smarów stałych dostępnych na rynku krajowym oraz określającej normy ich zużycia.

Instrukcje i dokumentacja, o których mowa w pkt 1 i 2, powinny być dostosowane do warunków krajowych, na podstawie danych technicznych dostarczonych przez jednostki zamawiające maszyny i urządzenia z importu.

§ 5. Minister Przemysłu Chemicznego zapewni uruchamianie w uzasadnionych wypadkach produkcji krajowej paliw płynnych do silników spalinowych, olejów mineralnych i smarów stałych o własnościach wymaganych dla importowanych maszyn i urządzeń.

§ 6. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, w oparciu o postulaty Ministra Przemysłu Chemicznego, zapewni dostosowanie programów nauczania w podległych im szkołach technicznych do potrzeb gospodarki narodowej w zakresie racjonalnej gospodarki paliwowo-smarowniczej w terminie do dnia 1 września 1967 r.

§ 7. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zorganizują w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Chemicznego odpowiednie formy szkolenia i doszkalania pracowników odpowiedzialnych za gospodarkę paliwowo-smarowniczą.

§ 8. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości wyda w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia uchwały instrukcję regulującą sposób odzyskiwania olejów mineralnych z czysciwa (pakuły, szmaty itp.) oraz tryb postępowania z czysciwem odpadkowym.

§ 9. Minister Przemysłu Chemicznego koordynuje gospodarkę produktami naftowymi w kraju i gospodarkę paliwowo-smarowniczą we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej. Z tego tytułu:

- 1) przeprowadza kontrolę i składa właściwym organom wnioski w zakresie usprawnienia gospodarki paliwowo-smarowniczej,
- 2) prowadzi poraęnictwo techniczne dla producentów maszyn i urządzeń oraz użytkowników paliw płynnych, olejów mineralnych i smarów stałych w zakresie ich prawidłowego stosowania i racjonalnej gospodarki tymi produktami,

3) prowadzi stałą informację za pośrednictwem pism technicznych, broszur i ulotek o postępie technicznym w stosowaniu produktów naftowych, wprowadzaniu do użytku nowych gatunków i jakości olejów smarowych i smarów stałych.

§ 10. Minister Przemysłu Chemicznego wyda w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia uchwały:

- 1) zarządzenie w sprawie ramowych wytycznych o organizacji gospodarki paliwowo-smarowniczej,
- 2) zarządzenie w sprawie obowiązku zbierania, regeneracji i odprzedaży olejów mineralnych zużytych.

§ 11. Przepisy uchwały nie dotyczą gospodarki paliwowo-smarowniczej w jednostkach wojskowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej i w jednostkach podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych z wyjątkiem Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii oraz przedsiębiorstw.

§ 12. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym odpowiednie zastosowanie przepisów niniejszej uchwały w jednostkach spółdzielczych.

§ 13. Realizacja przepisów niniejszej uchwały nastąpi w ramach etatów i funduszy płac zatwierdzonych na 1967 r.

§ 14. 1. Z dniem ogłoszenia uchwały tracą moc:

- 1) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 stycznia 1952 r. w sprawie obowiązku zbierania i regeneracji olejów mineralnych zużytych (Monitor Polski Nr A-11, poz. 107),
- 2) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 18 stycznia 1952 r. w sprawie organizacji gospodarki smarowniczej (Monitor Polski Nr A-11, poz. 108),
- 3) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 10 czerwca 1952 r. w sprawie tymczasowych wskaźników zużycia produktów smarowniczych (Biuletyn PKPG Nr 26, poz. 122).

2. Utrzymuje się w mocy załączniki do zarządzeń wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz przepisy wydane na podstawie tych zarządzeń — do dnia ogłoszenia zarządzeń Ministra Przemysłu Chemicznego, o których mowa w § 10.

§ 15. Wykonanie uchwały porucza się ministrom (kierownikom urzędów centralnych) i przewodniczącym prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

13

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 stycznia 1967 r.

w sprawie postępowania banków przy wykonywaniu przez jednostki gospodarki uspołecznionej obowiązku stosowania numerów statystycznych.

Na podstawie § 8 uchwały nr 199 Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1966 r. w sprawie nadania numerów statystycznych jednostkom gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 40, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, wymienione w § 2 uchwały nr 199 Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1966 r. w sprawie nadania numerów statystycznych jednostkom gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 40, poz. 201), obowiązane są w ciągu 15 dni po upływie terminów, o któ-

rych mowa w § 4 ust. 1 tej uchwały, do złożenia w bankach finansujących ich działalność eksploatacyjną i inwestycyjną — odpisów zawiadomienia o nadaniu numerów statystycznych lub pisma właściwego departamentu branżowego Głównego Urzędu Statystycznego, stwierdzającego, że dana jednostka została zwolniona od obowiązku posiadania numeru statystycznego. W stosunku do jednostek gospodarki uspołecznionej, dla których termin nadania numerów statystycznych ustalony jest z ważnością od dnia 1 stycznia 1967 r., termin

15-dniowy liczy się od dnia ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

§ 2. Do jednostek gospodarki uspołecznionej, które nie złożyły dokumentów, o których mowa w § 1 zarządzenia, banki — po upływie terminu określonego w § 1 zarządzenia — wystosują pisemne upomnienia z uprzedzeniem, że nieotrzymanie przez banki odpisów zawiadomienia o nadaniu numeru statystycznego (pisma stwierdzającego zwolnienie od

obowiązku) w ciągu 30 dni od daty upomnienia spowoduje wstrzymanie obsługi finansowej danej jednostki, tj. odmowę wykonywania wszelkich dyspozycji ze wszystkich rachunków bankowych jednostki do czasu złożenia wymienionych wyżej dokumentów.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

14

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 30 grudnia 1966 r.

w sprawie lokalizacji stacji doświadczalnej oceny odmian.

Na podstawie § 11 uchwały nr 399 Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1954 r. w sprawie organizacji gospodarki nasiennej i zabezpieczenia zaopatrzenia rolnictwa w kwalifikowany materiał siewny zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się lokalizację nowej stacji doświadczalnej oceny odmian typu rolniczego w Rejonowym Rolniczym Zakładzie Doświadczalnym w Lubaniu, poczta Kościerzyna, powiat kościerski, województwo gdańskie.

§ 2. Likwiduje się stację doświadczalną oceny odmian typu rolniczego, zlokalizowaną zarządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 8 kwietnia 1960 r. w sprawie zmiany lokalizacji stacji doświadczalnych oceny odmian (Monitor Polski

Nr 42, poz. 205) w gospodarstwie Mały Klincz Rejonowego Rolniczego Zakładu Doświadczalnego w Lubaniu, poczta Kościerzyna, powiat kościerski, województwo gdańskie.

§ 3. Stację doświadczalną oceny odmian wymienioną w § 1 obowiązuje zakres działalności, ustalony w § 4 i 5 zarządzenia nr 163 Ministra Rolnictwa z dnia 27 października 1961 r. w sprawie powołania wojewódzkich stacji doświadczalnych oceny odmian.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Minister Rolnictwa: w z. *S. Gucwa*

15

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GEOLOGII

z dnia 29 grudnia 1966 r.

w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane przez przedsiębiorstwa resortu Centralnego Urzędu Geologii na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 10 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1963 r. Nr 17, poz. 96 i z 1966 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykułami nietypowymi w rozumieniu zarządzenia są wyroby nie objęte obowiązującymi cennikami i ich uzupełnieniami, których produkcja ma charakter jednorazowy i wykonywana jest na warunkach technicznych określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Produkcją jednorazową jest również produkcja małoseryjna, jeżeli ma charakter niepowtarzalny.

3. Nietypowymi usługami (robotami) przemysłowymi są usługi nie objęte obowiązującymi cennikami i taryfami, wykonywane na indywidualne zamówienia.

4. Przez użyte w dalszych przepisach zarządzenia określenia:

- 1) artykuły nietypowe — należy rozumieć również nietypowe usługi (roboty) przemysłowe,
- 2) wykonawca — należy rozumieć Zakłady Mechaniczne Urzędów Wiertniczych w Sosnowcu, Przedsiębiorstwo Poszukiwań Geofizycznych (w zakresie urządzeń geofizycznych) i Przedsiębiorstwo Państwowe „Wydawnictwa Geologiczne” (w zakresie przemysłu poligraficznego) oraz przedsiębiorstwa geologiczne i hydrogeologiczne (w zakresie artykułów i usług przemysłowych).

§ 2. 1. Ceny nietypowych artykułów produkowanych dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez wykonawców podległych Centralnemu Urzędowi Geologii uzgadniają w drodze porozumienia wykonawca z zamawiającym na zasadach określonych w zarządzeniu.

2. Uzgodnione ceny, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu:

- 1) przez kierownika jednostki bezpośrednio z siedzibą nad wykonawcą po uprzednim zaopiniowaniu kalkulacji przez głównego księgowego tej jednostki — jeżeli wartość zamówienia jest wyższa od 100.000 zł, a nie przekracza 500.000 zł,
- 2) przez Prezesa Centralnego Urzędu Geologii po uprzednim zaopiniowaniu kalkulacji przez Dyrektora Departamentu Finansowo-Księgowego — jeżeli wartość zamówienia przewyższa 500.000 zł.

§ 3. 1. Podstawą do uzgodnienia ceny jest kalkulacja planowanego kosztu własnego, sporządzona przez wykonawcę po otrzymaniu przez niego zamówienia.

2. Kalkulacja planowanego kosztu własnego powinna być sporządzona zgodnie z zasadami kalkulacji kosztów obowiązującymi wykonawcą i według wzorów obowiązujących w tym zakresie.

3. Przy sporządzaniu kalkulacji, o której mowa w ust. 2, należy uwzględnić zysk, jaki wykonawca osiąga z produkcji wyrobów typowych najbardziej zbliżonych do artykułu nietypowego, jednak nie wyższy niż przeciętny zysk osiągany z całości swej produkcji.